

Anarchismus a problematika existence a významu národa

Co je vlastně národ? Ideologové současného společenského systému, kteří dlouhá desetiletí zneužívají národní problematiku k maskování světovlády buržoasie a rozbitími jednoty pracujících, definují národ jako uskupení vzniklé na základě rasy, etnika nebo určitého území. „Rasa“ ale neříká nic o rozdílech národů existujících v rámci určité rasy, poslední čistá etnika tu byla naposledy tak v čase před stěhováním národů, od něhož dochází k jejich permanentnímu míšení a území nemá žádný vliv na existenci národa, neboť opak by znamenal, že v případě jeho ztráty by přestal existovat (viz. např. německá okupace Československa), což je ahistorický nesmysl. Idea národa je však mnohem starší než tyto nesmyslné definice. Poprvé se objevila za Velké francouzské revoluce, kdy proti feudální ideji společnosti rozeznávající jen šlecht, duchovenstvo a jejich poddané (majetek) byla postavena idea národa, jako společenství

Vztah anarchismu a ostatních kolektivistických ideologií

Aby mohlo být dosaženo anarchistických cílů, je nejdříve potřeba překonat rozřístěnost a degeneraci hnutí bojujícího proti současnému společenskému systému, sjednotit jej projektem výstavby nové společnosti a strhnout za něj všechny dosud systému vzdorující lidi. Proto musí být neprodleně zastaveny bratrovražedné boje mezi nepřáteli tohoto systému v nichž se vysílují a utápí svůj potenciál, pohánění vzájemnou nenávisí svých představitelů a našeptávaním ideologiů současného systému, neuvědomující si společný původ a tím pádem i společnou podstatu svých ideologií a vzájemnou provázanost svých cílů. Ano, ideologie socialismu, anarchismu, komunismu, nacionalismu, tradicionalismu a environmentalismu mají společný původ, a to v radikálních náboženských sektách a heretických (kacířských) hnutích středověku. Ty byly nositelkami na jedné straně katolického církví potíraných tzv. tajných učení a zakázaného vědění, v nichž se odrážela zašlá moudrost antického a rodnověrného (rodná víra = původní víra jednotlivých starých lidí - např. Slovanské pohanství) světa a na straně druhé radikálního náboženského pohledu na svět, lynčujícího zvrácenost a dekadenci jeho mocenských struktur a uspořádání, vzdvihujícího rovnostářský charakter prvních křesťanských komunit a doufajícího v brzký návrat Ježíše Krista, znamenající nastolení tisíciletého spravedlivého království božho na zemi. Z této kombinace rozličných filozofií a radikálních náboženských učení vznikla unikátní, výbušná a v ostré opozici proti feudálně-firmskokatolickému společenskému systému stojící směs myšlenek a názorů, obsahující

Národní bolševismus - libertinský komunismus západu

Vše začalo na přelomu devatenáctého a dvacátého století, kdy se ilegální Sociálně demokracická dělnická strana Ruska rozpadla na dvě samostatné působící části, které sami sebe nazývaly menševiky (menšinstvo = menšina) a bolševiky (bolšinstvo = většina). Zatímco menševiky bychom mohli přirovnat k dnešním radikálnějším sociálním demokratům, tak bolševiky tvořili stoupenci různých ideových směrů počínaje anarchistié, přes komunisty a konče sociálními nacionalisty, které spojovala nenávisť vůči carskému společenskému zřízení, buržoasii a kulakům, díraz na revoluční změnu, požadavky svobody a sociální rovnosti, radikalita a neústupnost. Vzniklo tak vlastně dříve nevidané hnutí kombinující ruské tradice a nadetický nacionalismus s moderními socialistickými a marxistickými ideologiemi. Tato prvotní podoba bolševiků však neměla trvat věčně. Komunisté v čele s Leninem, kteří se začali mezi bolševiky prosazovat, neholdali nějakou různorodost názorů a přesvědčení tolerovat. Ústavodárné shromáždění bylo násilně rozehnáno, sověty byly zbaveny moci. Představitelé ostatních názorových skupin začali být pronásledováni a vražděni. Proto těmto praktikám komunistů vypukla řada povstání, z nichž se do historie nejvíce zapisali dělníci a vojáci z Kronštatu, kteří požadovali konec komunistické diktatury a opětovné zavedení názorové plurality a demokracických principů v bolševickém hnutí a ukrajnští Machnovi anar-

všech Francouzů - navzájem si rovných občanů. Ta vycházela z předfeudálního způsobu organizace společnosti, kdy jednotlivé společnosti byly komunitami, jejichž příslušníky spojovala společná historie, zvyklosti, tradice a touha patřit k dané komunitě. Přidány byly ideje rovnostářství a humanismu. Zrodila se tak původní definice národa, podle níž je každý národ definován jeho specifickou kulturou a vůli lidí po tom, tuto kulturu a od ní odvozené jazyky a mentalitu převzít za své, ochraňovat a je usilovat o jejich rozvoj. Každá takováto unikátní kultura, jenž tvoří „duši“ národa, je výsledkem životů mnoha generací našich předků - všim dobrým i zlým co zažili, jejich cíli, tužbám, dovednostmi, uměním, chápáním světa atd. Sebeidentifikace lidí s takovýmito kulturami a touha po jejich ochraně a rozvoji, která utváří „telo“ národa, je pak dána přirozenou lidskou

požadavky sociální a společenské rovnosti, vzdvihující úlohu kolektivu nad úlohou jednotlivce, obracející se k historickému odkazu rodověrně, antické a prvotní křesťanské společnosti, hlásající důležitost unikátního kulturně-historického charakteru každé komunity a prosazující nový styl života navracující se k přirozeným božím zákonům (dnes bychom řekli přírodním principům). Tato směs, označovaná podle jejího vzdvihování úlohy a zájmů společnosti (kolektivu) nad jedince jako „kolektivismus“, je tudíž pramatkou (prapůvodem) ideologií socialismu, anarchismu, komunismu, nacionalismu, tradicionalismu a environmentalismu, neboť v ní již můžeme jasně definovat jejich ideové základy. Odhalení a demonstrace faktu, že všechny proti současnému společenskému systému stojící ideologie mají stejný původ a tudíž i podstatu však k zastavení bratrovražedných bojů a navázání spolupráce mezi jejich stoupenci nestačí. Nánosy deformaci způsobených egy jejich představitelů a intervencemi ze strany ideologie tohoto systému se totiž již příliš začaly do podoby jednotlivých protisystémových (kolektivistických) ideologií a způsobily tak jejich současnou zdegenerovanost a vzá-

potřebou přidat se k té podobě společnosti, která nejvíce odpovídá jim vrozené povaze, jejich tužbám, životnímu světónázoru, vkusu apod. Příslušníkem daného národa tak není člověk, který se narodil na nějakém území, který je nějaké rasy nebo etnika, ale každý člověk bez rozdílu, který (je-li toho schopen) za svou pojme jeho kulturu a od ní odvozenou mentalitu a jazyk/y a převzeme za něj osobní odpovědnost. Tato podoba národa a nacionalismu (nacionalismus = láska ke svému národu/komunitě) založená na dobrovolné sebeidentifikaci danou kulturou a ji „vyznávající“ komunitou je nejzákladnější zárukou existence různorodosti a možnosti volby a tudíž by se měla stát jedním ze základních prvků anarchistického pohledu na svět, na což upozorňoval již

jemnou nevraživost a neslučitelnost. Má-li být tento problém překonán a protisystémové hnutí opětovně sjednoceno, musí se společné prvky všech protisystémových ideologií odvozené z jejich společné podstaty zbavit těchto nežádoucích nánosů, tj. z komunismu musí být odstraněny prvky liberalismu, z anarchismu protinárodní dětinská verze internacionalismu a egoismus, z nacionalismu šovinismus a různé formy nesnášenlivosti, ze socialismu reformismus, z tradicionalismu fixace na křesťanské principy chápání světa a z environmentalismu jeho agresivní protipokrokovost a musí být spojeny do nové, jimi nezatžené ideologie, která se tak vlastně stane návratem ideologií komunismu, anarchismu, socialismu, nacionalismu, tradicionalismu a environmentalismu, z jejich společným kolektivistickým kořenům, avšak ve vyšší kvalitativní úrovni, obohatené mnoha staletými vývoje. Tato nová ideologie dostala jméno národní bolševismus (neplést s komunistickým bolševismem). **J. R.**

joyevch koalici vlastní analýzy „ruské zkušenosti“. Na jejím základě pak 3. dubna 1920 založili novou stranu nazvanou Komunistická dělnická strana Německa (KAPD). Program nové strany vycházel z principů tzv. levého komunismu (inspirujícího se především ideály kroňstatských dělníků). Tento projekt však neměl dlouhého trvání. Spartakovci - jedna z největších frakcí uvnitř strany, začali z mocenských důvodů napodobovat postup ruských komunistů v bolševickém hnutí a příliš nezkušené ostatní názorové proudy nebyly schopné jejich postupu adekvátně vzdorovat. Většina stoupenců bojových koalic z KAPD odchází a nadále působí samostatně. Na základě posledních zkušeností a ideových vstřibů probíhajících mezi různými typy spolupracujících revolucionářů začala na půdě těchto koalic postupně vznikat nová ideová platforma, požadující stejně jako francouzští libertinstí komunisté neautoritářskou podobu organizace revolučního hnutí, svobodný komunismus jako ideový základ revolučního hnutí, zformování silného revolučního programu, komunitu jako základní jednotku nového společenského prouku atd. Navíc však byla doplněna o silný prvek nadetického nacionalismu. V téže době pro tuto platformu použije revolucionář Ernst Niekische označení „národní bolševismus“ a to se nečekaně vjíjí. Používá se dodnes.

Karel

KDO BYL KDO? Nestor Machno (Fotografie na předchozí straně)

přišel na svět 27. října 1889 v městečku Huljajpole na jihovýchodě Ukrajiny (dnes Záporožská oblast). Jeho otec byl rolníkem, mladý Nestor od 7 let také pracoval v zemědělství, kvůli značné chudobě rodiny. V roce 1906 se přidal k Huljajpolské anarchokomunistické skupině. Zúčastnil se ozbrojeného útoku a byl odsouzen k trestu smrti. Kvůli nízkému věku dostal doživotí. V proslulém moskevském vězení Butyrki se setkal s ruským anarchistou Petrem Aršinovem, který mu pomohl hlouběji se seznámit s anarchistickým světónázorem a stal se jeho dlouholetým spulbojovníkem a přítelem. Po únorové revoluci v roce 1917 byl Machno propuštěn jako většina levicových politických vězňů a vrátil se domů. Věnoval se sebeorganizaci místního politického a sociálního života a přispěl k založení odborového svazu zemědělských dělníků, dělnické komuny a lokálního rolnického sovětu. Nakonec byl zvolen předsedou Huljajpolského dělnickorolnického sovětu, jako orgánu místní revoluční společnosti samosprávy. Z titulu této funkce nechal v srpnu 1917 svolat velkostatkáře z regionu a přinutil je vydat katastrální dokumenty, podle kterých byl sestaven soupis zemědělské půdy a infrastruktury v regionu. Ta byla následně přerozdělena rovným dílem. Po uzavření Brestlitevského míru mezi Centrálními mocnostmi a komunistickou vládou byla většina Ukrajiny okupována německými a rakousko-uherskými jednotkami. Machno z pověření huljajpolského sovětu sestavil partyzánskou jednotku ozbrojených rolníků za účelem vyvlastnění pozemků velkostatkářů (kteří mezitím s pomocí okupačních sil zvrátili vývoj zpět) a jejich přerozdělení mezi rolníky. Krátký čas pobýval v Moskvě, kam uprchl po okupaci části Ukrajiny vojsky Rakouska-Uherska a ozbrojenými složkami vlády hejtmana Skoropadského. V tomto boji se prokázaly Machnovy kvality jako partyzánského bojovníka, jeho oddíl vešel ve známost a začal přitahovat další bojovníky. Po tvrdém boji se značnou přisilou z 30.9. 1918 u vesnice Dibrivky, který skončil vítězstvím partyzánů, přijal od spulbojovníků neoficiální kozácký titul "ba'ko" a stal se jedním z velitelů útvaru, který se postupně začal označovat jako Revoluční povstalecká armáda Ukrajiny. Její ideologií byl anarchismus a zřízení městských i venkovských "svobodných rad", zbavených nadvlády politických stran. "Svobodné rady" byly orgány místní ekonomické a sociální samosprávy, které se podle potřeb federativně sdružovaly ve větší celky. Po návratu do Huljajpole se Machno staví do čela odboje proti okupantům. Na jaře 1919 se s povstaleckou armádou, čítající 35 až 50 tisíc mužů, propůjčil do služeb ruským bolševikům a bojoval proti armádě direktora a Dělníkinovi. Avšak už asi po sedmi měsících Ukrajinci prohlédli šovinistickou politiku a imperialistické cíle komunistických bolševiků, špatně skrývané pod přehledným pláštikem internacionalismu. Venkovští partyzáni, kteří ještě nedávno bojovali po boku komunistických bolševiků, se začali proti nim hromadně bouřit. Rudá armáda ztratila spojení, bez jehož pomoci zatím nemohla Ukrajinu opanovat. Machnovskému hnutí, které mělo širokou podporu venkovského rolnického obyvatelstva, se dařilo vzdorovat najezdům až do srpna 1921. Nakonec několikanásobně početnější nepřítel donutil Machna uprchnout ze země. Jen s velkými potíži se dostal do Paříže. Zde udržoval styky s ruskými a ukrajinskými anarchisty, žijícími v emigraci, avšak své rodiště již nikdy nespatrił.

V roce 1926 společně s Aršinovem a řadou dalších ruských a ukrajinských anarchistů v emigraci vydal "Organizační Platformu světového svazu anarchistů". Platforma, jeden z nejvýznamnějších anarchistických programových dokumentů, reflektovala porážku anarchismu v Ruské revoluci a teoreticky obhajovala a prakticky navrhovala mezinárodní zorganizování anarchistického hnutí na základě federalismu, přímé akce a kolektivní odpovědnosti. Dokument vyvolal rozsáhlé diskuse a kontroverze.

Machno zemřel v červenci 1934.

ANARCHIE

Rok 2010 Číslo 1 Ročník 1

Závěrečná řeč squattera Lukáše Borla

V mé závěrečné řeči bych v první řadě chtěl vyjádřit protest proti snaze trestně stíhat mou osobu v souvislosti s událostmi, ke kterým došlo dne 12. září 2009. Necítím se vinen ve věci spáchání jakéhokoliv zločinu a nic z toho, co jsem toho dne činil, nepovažuji za nelegitimní jednání s protispolečenským charakterem. Za takové naopak považuji jednání oficiálního vlastníka a správce domu č. 1/434 v Apolinářské ulici v Praze. Skutková podstata protispolečenského zločinu je zde naplněna především nezodpovědným přístupem k nemovitosti, dlouhodobým nevyužíváním budovy, nečinností ve věci ochrany budovy před chátráním, destrukcí památkových hodnot, nezajištěním budovy tak, aby nepředstavovala nebezpečí pro okolí a zneumožňováním budovy smysluplně užívat. Budova vznikla díky tvůrčí aktivitě mnoha lidí, kteří do stavby vložili svou energii, proto aby plnila společensky prospěšnou funkci. Oficiální vlastník plnění této funkce záměrně a vědomě zabraňuje, čímž zneužívá svého postavení oficiálního správce budovy. Tento fakt je nejen projevem znevážení iniciativy lidí, kteří objekt vybudovali, ale je také projevem protispolečenského jednání v širším smyslu. Disponuje-li někdo budovou, kterou nevyužívá, a podporuje-li její zbytečnou destrukci, tak tím prokazuje, že jí nepotřebuje a nemá pro ni využití. Zabraňuje-li v takovém případě druhým, aby následně budovu smysluplně využili k bydlení či k veřejně prospěšným účelům, tak zaujímá neetické stanovisko, které poškozuje početné společenské skupiny. Jsou jimi například lidé bez domova, výtvarní umělci, vyznavači alternativního životního stylu či osobno ti rozvíjející kulturu v širším smyslu. Právě v nich je potenciál smysluplného využití chátrajících a opuštěných budov. Jejich pohnutky k takzvanému squattingu nejsou protisociální, ale naopak sociální a často sledující společenskou prospěšnost. Neobhajují zde však právo squatterů a squatterek dlouhodobě nevyužívané budovy vlastnit. Hájím však

právo je užívat a udržovat jejich společenské, památkové a kulturní hodnoty v době, kdy „oficiální vlastníci“ toto není schopni či ochotni zajistit. Vzhledem k tomu, že stávající společenská hierarchie některým lidem umožňuje disponovat ohromným množstvím materiálních statků a jiným znemožňuje naplnit i ty nejzákladnější potřeby, tak squatterské aktivity považují za částečné řešení problémů sociálně slabých či nepřivilegovaných skupin. Abych byl upřímný, tak přilíši nevěřím tomu, že by na půdě soudu mohla být rozvinuta vážná náklonnost k mým stanoviskům, otevřeně kritickým ke stávajícím poměrům ve společnosti. I přes to jsem se rozhodl zde mé postoje prezentovat. Učinil jsem tak především z etických pohnutek.

Ty vycházejí z mého přesvědčení, že ten, kdo ke zlu mlčí, se stává jeho tichým podporovatelem. Vyslovil jsem zde proto protest proti tomu, co považuji za odsouzenéhodné, s vědomím veškerých možných následků.

Bez ohledu na to, jaké soudce zaujme stanovisko, zůstanou mnou vyřčené myšlenky i nadále důležitou součástí svých etických zásad. Trestní stíhání mé osoby může omezit mou možnost pohybu či seberealizace, nedokáže však potlačit mé myšlenky. Mé postoje nelze zménit persekucí či hrubou silou, ale vahou argumentů. Přesvědčivé argumenty zde u soudu však nezazněly. Nemám tedy důvod svá stanoviska přehodnotovat!

Squatting v mých očích nadále je vnímán nikoliv jako zločinné jednání, ale jako způsob boje proti zločinům hájeným legislativními normami!

2010: vítajte v Orwellovom svete

V „1984“popisal George Orwell superštát me-nom Oceánia, ktorého vojnová reč budovala ľži, ktoré vošli do histórie a stali sa pravdou. „Kto ovláda minulosť, znelo hlavné heslo strany „ovláda budúcnosť; kto ovláda prítomnosť, ovláda minulosť.“

Barack Obama je vodcom takejto súdobej Oceánie. Vo dvoch prejavoch na konci desaťročia uisťoval tento nositeľ Nobelovej ceny mieru, že mier nie je dlhšie mierom, ale trvajúca vojna, ktorá „pravdaže siaha od Afganistanu a Pakistanu“ k „neporiadnym regiónom a neurčitým nepríateľom.“ Označil to ako „globálnu bezpečnosť.“ Ľudom v Afganistane, ktorý Spojené štáty prepadli a obsadili, hovorí vtípne: „My ne-máme žiadny záujem okupovať vašu krajinu.“

V Oceánii je pravda a lož neoddeliteľná. Podľa Obamu bol americký útok proti Afganistanu 2001 povolený Radou bezpečnosti OSN. Neexistovalo žiadne povolenie. On povedal, „Svet“ podporoval inváziu následkom 9/11, zatiaľ čo v skutočnosti podľa prieskumu Gallupovho ústavu všetky, okrem troch z 37 krajín vyjadřili prevažne jednoznačné odmietnutie. On povedal, že Amerika vmaštrovala do Afganistanu až potom, „potom čo Taliban sa zdráhal, vydať Osamu bin Laden.“
Pakistanský vojenký režim informoval, že Taliban v 2001 sa trikrát pokúsil, vydať bin Laden za účelom súdneho procesu a bol ignorovaný.

Dokonca Obamova mystifikácia 9/11 ako zdôvodnenie pre túto vojnu je falšná. Viacej ako dva mesiace pred útokom na Dvojčíky bolo pa-

právo je užívat a udržovat jejich společenské, památkové a kulturní hodnoty v době, kdy „oficiální vlastníci“ toto není schopni či ochotni zajistit. Vzhledem k tomu, že stávající společenská hierarchie některým lidem umožňuje disponovat ohromným množstvím materiálních statků a jiným znemožňuje naplnit i ty nejzákladnější potřeby, tak squatterské aktivity považují za částečné řešení problémů sociálně slabých či nepřivilegovaných skupin. Abych byl upřímný, tak přilíši nevěřím tomu, že by na půdě soudu mohla být rozvinuta vážná náklonnost k mým stanoviskům, otevřeně kritickým ke stávajícím poměrům ve společnosti. I přes to jsem se rozhodl zde mé postoje prezentovat. Učinil jsem tak především z etických pohnutek.

Ty vycházejí z mého přesvědčení, že ten, kdo ke zlu mlčí, se stává jeho tichým podporovatelem. Vyslovil jsem zde proto protest proti tomu, co považuji za odsouzenéhodné, s vědomím veškerých možných následků.

Bez ohledu na to, jaké soudce zaujme stanovisko, zůstanou mnou vyřčené myšlenky i nadále důležitou součástí svých etických zásad. Trestní stíhání mé osoby může omezit mou možnost pohybu či seberealizace, nedokáže však potlačit mé myšlenky. Mé postoje nelze zménit persekucí či hrubou silou, ale vahou argumentů. Přesvědčivé argumenty zde u soudu však nezazněly. Nemám tedy důvod svá stanoviska přehodnotovat!

Squatting v mých očích nadále je vnímán nikoliv jako zločinné jednání, ale jako způsob boje proti zločinům hájeným legislativními normami!

ABSOLUTNÍ

ČTVRTLETNÍ FÓRUM NEDOGMATICKÉHO ANARCHISMU

Archivové BIS se pozvolna otevírají

Tak to je rána! Archivové BIS se otevírají. Ještě o tom nevíte? Zlý fousatý diktátor z Iráku Saddam Hussajn plánoval bombový útok na rádio Svobodná Evropa! Informovalo o tom slovo boží s odvoláním na nevyčerpatelnou studnici pravdy a moudrosti TV H@vna. Informovat, tedy vytvářet pravdy a skutečnosti je jejím posláním.

Už to vidím, nebo možná dokonce Vidím: pouštním sluncem osmahlý diktátor s knírem sedí ve svém paláci z lidských kostí, ohřívá si polívku z dětských prstičků a přemýšlí, jak rozpadající se stát na opácné polokouli ochudít o zaprděné rádio s okruhem posluchačů Viliam Buchert a Vlasta Chramostova. To je přece úplně logické!

Životním posláním Saddáma Husajna byla nenávisť ke vzkvávající západní civi-

skupiny a vyvolávat občianske vojny: Tadžikov a Uzbekov proti Paštunom.

Toto robili Američania v Iraku, aby zničili multietnickú spoločnosť. Podplácanými zriadili delicie valy medzi spoločencami, ktoré sa predtým medzi sebou sobášili, čo viedlo k etnickým čistkám voči Sunnitom a k vyhnaniu miliónov ľudí z krajiny. Podkupné média informovali o tom, ako o „mieri“ a americkí akademici, kúpe-ní Washingtonom a Pentagonom inštruovanými „bezpečnostnými expertmi“ vystúpili v BBC, aby rozšírili tieto dobré správy. Ako v 1984 zodpovedal práve opak pravde.

Niečo podobného je plánované aj pre Afganistan. Ľudia majú byť nanútení do „cieľových území“, ktoré sú kontrolované Američanmi a časť opium financovaných warlordov. To, že títo warlordi sú známi aj svojimi barbarskými praktikami, nehrá žiadnu úlohu. „S tým vieme žiť,“ povedal jeden diplomat z Clintonovej éry k téme utlačovania žien v „stabilnom“, Talibanom ovládanom Afganistane. Vyvolené západné pomocné organizácie, inžinieri a poľnohospodárski experti budú túto „humanitárnu krízu“ spre-vádzať a týmto spôsobom podmanené kmeňové územia „zabezpečovať“.

To je teória. Táto fungovala v Juhoslávii, kde rozdrobenie podľa etnicko-náboženských kritérií vyhubilo predtým mierovú spoločnosť, táto však nefungovala vo Vietname, kde CIA projekt tzv.„strategických dedín“ mal oplotiť a rozdeliť obyvateľstvo Juhu, aby zvíťazili nad Viet Congom – Viet Cong bol pre Američanov pojem značiaci odpor, podobne ako aj „Taliban“.

John Pilger

ABSOLUTNÍ ANARCHIE - ČTVRTLETNÍ FÓRUM NEDOGMATICKÉHO ANARCHISMU

Vydává: Anachokomunistický kroužek v NBS
ČS Email: absolutnianarchie@safe-mail.net
Web: www.narodni-bolsevik.org/Anarchie.htm

Otázky které zajímají dělníky!

Následující text byl jako leták šířen v roce 1989 aktivisty Občanského fóra. Zkuste se dnes, po dvaceti letech „svobody“, zamyslet nad tím, jak by jste na otázky v něm kladené odpověděli.

1. Kam sly všechny zisky, které jsme vyprodukovaly ze posledních 20 tet? Všechno jsme odevzdávali vládě a dnes slyšme, ta všechny fabriky jsou zastaralé a my si teď máme vydělávat na jejich obnovu!

2. Kolik stojí naše armáda, naše bezpečnost aparátury strany, aparáty ROH, žádáme zveřejnění těchto údajů!

3. Kolik stojí Spartakiáda (1,2 mld. Kčs, sjezdy? oslavy, zahraniční cesty tisíců funkcionářů, účasti na cizích sjezdech, špalíry šestsetřináctek a bohaté placených funkcionářů na vítání a loučení s kdekým?

4. Komu jste dodávali na dluh? To jsme spolufinancovali iránskou-iráckou válku z dělnických peněz? Kdo za to zodpovídá?

5. Kdo zavlnil takový stav ekonomiky, že nyní vláda počítá se zatíráním hutí, dolů ap.? Co s uvolněnými lidmi bude? Snad nemají 50-letí hutníci a havíři jít dělat do služeb?

6. Co vyplývá z moratoria staveb, které vláda chce prodloužit na léta? Co bude s milionem stavebařů? Co bude s vybudovanými kapacitami? Kdo z nás stavebařů se kdy k těmto otázkám směl vyjádřit?

7. Je pravda, že vláda má připravenou variantu, která počítá s 1 milionem nezaměstnaných?

8. Jaké cenové úpravy jsou připraveny? Co bude s nájemným, s poplatky za elektřinu, za to-peni?

9. Žádáme kontrolu inflace zveřejňováním údajů o cenách průměrného spotřebního koše! Požadujeme, aby zboží, které v něm bude uvedeno se stanovenou cenou bylo také v běžném prodeji! Žádáme glasnost v všech otázkách, týkajících se naší současné i budoucí úrovně!

10. Žádáme vysvětlení nedostatků na trhu! Žádáme přehled vývozních úkolů, jejich efektivnosti! Pracovníků v zahraničním obchodě je 100 000 s vysokými platy a znemožňuji našim podnikům samostatně podnikat ve prospěch našich podniků!

11. Kdo je konkrétně zodpovědný za stav našeho životního prostředí? Kdo nám zatajoval údaje o mnohonásobném překračování hodnot znečištění vzduchu a vody? Kdo vydal předpis o zatajování skutečností, které stojí zdraví naše děti? Kdo nám zatajoval katastrofální stav zdraví naší populace, pokles průměrného věku, vzrůst kojenecké úmrtnosti, vzrůst postižených dětí ze setin procenta v r. 1968 na pět procent nyní (ne-li víc)?

12. Zveřejněte zdravotní stav našich branců! Kdo zavlnil trvalé zdravotní postižení mládeže, vyrostlé v zamořených oblastech? Komu chodily zprávy u kritických situací z odborných pracovišť {Meteorologický ústav apod.} a kdo je zatajoval!

13. Zveřejněte přehledy o množství invalidních osob a nárůst zejména u mladých? Jaké jsou příčiny? Kdo nás mrzáčí? Dopláme na to zdraví-m i životní úrovní!

14. Zveřejněte údaje o stavu našich nemocnicí Zveřejněte fotografie o lidech umírajících na chodbách a na zemi mezi lůžky přeplněných pokojů! Takový stav je nejen ve Vinohradské nemocnici, ale na mnoha jiných místech!

15. Zveřejněte situací v zásobování léky a její příčiny! Uveřejněte přehled zastavených léků pro život ohrožující choroby! Zveřejněte systém zásobování nemocnic pro vyvolené!

16. Jaklo, že se postaví! nový SANOPS v Motole, kde lůžko stálo přes 3 mil. Kčs a my, pracující, jsme v Praze nedostali jedinou novou nemocnici? Zveřejněte, kolik stojí provoz pokojů zde, když na každého nemocného připadá 1 doktor a 2 sestry, zatímco jinde je nedostatek personálu. Zveřejněte fakt, že při těchto nehorázných nákladech, kdy a každý pacient barevnou televizi, video a telefon a ještě zatěžují normální nemocnice operativními výkony? Jak to, že jim přednostně slouží nejlepší odborníci?

17. Zveřejněte nám náklady na výstavbu a provoz stranického hotelu v Dejvicích! Co je to za ohrazenou pevnost? Pro koho? Co se tam děje? Proč tam není nemocnice nebo hotel pro turistický ruch?

18. Zveřejněte údaje o stavu majetku našich čelních funkcionářů! Chceme vědět jak bydlí, čím jsou jejich děti, z jakých zdrojů mají devizové

kontakty, z jakých peněz jejich rodiny tráví dovolené na západě?

19. Zveřejněte struktury pracovníků našich zastupitelských orgánů v zahraničí včetně příbuzenských svazků a zásluh těch, kteří lam reprezentují náš národ! Chceme znát výsledky jejich práce!

20. Zveřejněte počty pracovníků našeho zahraničního obchodu ze západních zemí, kdy každé organizace zahraničního obchodu si zde vydržuje síť zástupců, vesměs z prominentních rodin, když celkový výsledek a efekt našeho obchodu je katastrofální?

21. Zveřejněte aféry našich politiků, obchodníků, sportovců ap., kteří byli přistížení při krádežích, pašování, úplatkářství. Citujte Články, které o tom vycházejí v zahraničí. Pověst národa je naší pověstí!

22. Proč nezveřejníte analýzy stavu naší ekonomiky. Proč dosud po 2 letech nebyla dána k diskusi Prognóza ekonomiky, zpracovaná kvalifikovanými týmy Prognostického ústavu Akademie věd? Vždyť to předseda vlády sbíval!

23. Chceme znát pravdu o své situaci. Chceme vědět, kam nás naše vlády v uplynulých letech dovedly Kde jsme na žebříčku evropských národů? Jak jsme na tom se srovnatelnou životní úrovní? Zveřejněte, za kolik měsíců našetří na auto, ledničku, pračku, oblečení, stravu náš průměrný občan a kolik u západních sousedů?

24. Zveřejněte, jaké máte konkrétní plány obnovy ekonomiky! Jaké jsou vytyčené priority, jaké zásadní cíle, kdy čeho chceme dosáhnout. Přestavba obecně je jen nápravou vašich chyb, které nás dovedly do krize. My chceme vědět, zda opravdu mají naše 3 vlády, které dokázjí zaplnit 3 autobusy, nebo 64 šestsetřináctek, jen svými ministry na to, aby nás vvedly z krize!

25. Chceme být součástí Evropy posledního desetiletí tohoto století. Nechceme zůstat izolovanou ostrovní říší, jak nám přezdává svět. Zveřejněte veškeré konstruktivní kroky, které vlády dělají ve prospěch zapojení Československa do hospodářského a politického dění v Evropě!
26. Zveřejněte výdaje na zbrojení postup odzbrojování postup snižování počtu vojsk. Urychlete náhradní vojenskou službu!

27. Žádáme vystoupení čelných funkcionářů k nejzávažnějším otázkám nových vztahů v rámci východní Evropy, v rámci RVHP. Obecně proklamace o přestavbě neřeší životně důležité otázky, co bude s fabrikami, které ztratily odbytk díky nesmyslné orientaci na zastaralé výrobky, na mizernou kvalitu! To jsme neudělali my, dělníci, ale ti, co byli bohatě placeni za národohospodářskou politiku!

28. Žádáme seznámení s odpovědnými hospodářskými pracovníky, kteří určovali direktivně nejlepší cesty technického rozvoje a směřovali milionové a bilionové investice na místa, kde jsou ztraceny! Byly to naše peníze, vždyť jste nás léta učili, že podlí, který připadá na investice a příjmy těch, kdo bezprostředně nepracují ve výrobě jsou nadhodnotou, vzniklou dělnickou prací!

29. Odpisy v národním hospodářství za uplynulých 20 let šly do bilionů. Naše podniky odváděly až 90% zisku do státního rozpočtu. Vy jste s těmito prostředky hospodařili, vy jste je přerozdělovali k „prospěchu lidu“. Lid se nyní ptá, kde ty prostředky jsou, kde je ten prospěch? Kdo nám to adresně vysvětlí!

30. Do starého bytového fondu Prahy se neinvestovalo 60 let. Stará Praha, poklad Evropy se hroutí. Zamaskovali jste to fasádami Královské cesty, ale proč se nazývá Královská, když Poteřmín byl jen kníže? Kam jste dali peníze na obnovu Prahy? Co s ní chcete udělat? Prodat ji cizincům? Zbourat ji?

31. Jaké je naše sociální politika při vystěhovávání lidí z oblasti tzv. modernizace? Kdo se nám to stěhuje do státem renovovaných bytů v historických čtvrtích? Kolik platí nájmů? Zveřejněte skladbu bytů funkcionářů. Kolik z nich asi zaplatilo družstevní výstavbu?

32. Jaký je program záchrany historických objektů, které nám svět závidí? Co bude s Českým Krumlovem, se stovkami zámků, proč zeje prázdnotou již 30 Jet renovovaný kostel v Emauzích, proč devastujeme poklady v depo-zitářích. Ať se vysloví odborníci!

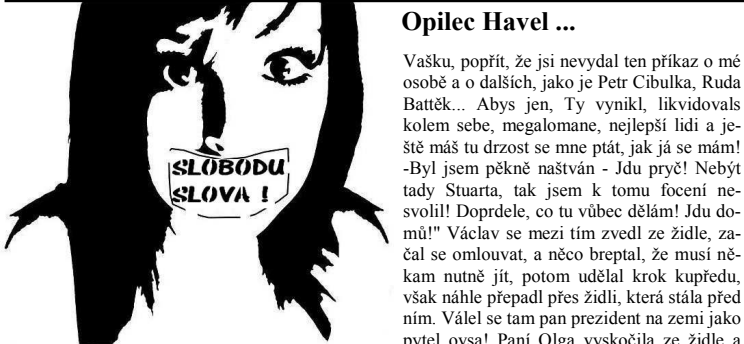
ODS má reklamu u komunistů. Šlendrián, nebo záměr?

Přestože se nacházejí na opačné straně politického spektra, mají ODS a KSČM – alespoň na webu – něco společného. A to reklamu zvoucí na diskusní server pod patronací ODS, která je zveřejněna na stránkách komunistických Haló novin. Otevřete si stránku Halonoviny.cz … a na stránkách listu spojeného s komunistickou stranou vám v pravém sloupci vyběhne reklama „Příhláška do ČSSD Praha 7 – Je čas na změnu, pojďme se na ní podílet společně!“ Je to náznak budoucí spolupráce těchto stran po parlamentních volbách? Nebo škodolibý vtip?

Komunistické vydavatelství na reklamě vydělá

Zadavatelé reklamy přes služby Google mají možnost do jisté míry ovlivnit, na jakých stránkách se jejich propagace objeví. „Objednatelé reklamy si mohou vybrat, kam jejich reklama půjde, a stejně tak i zakázat určitou adresu, kde svou reklamu nechťjí. Vedle toho si mohou i vybírat klíčová slova, podle kterých automat reklamy na stránky přifazuje. Teoreticky tedy mohou použít klíčové slovo „KSČM“ a záměrně cílit na voliče komunistů,“ sdělila serveru ParlamentníListy Petra Větrovská ze společnosti H1.cz, jež se zabývá poradenstvím v oblasti internetových vyhledávačů a reklamy. ODS se k reklamě na stránkách komunistů nehlásí. „My jsme ji tam nezařadávali. Google se na to zeptáme, ale řečeno s nadsázkou: třeba se díky té reklamě někteří komunističtí voliči poučí,“ zežertoval Kupka. Zajímavostí je, že pokud čtenář internetových Haló novin klikne na některý z inzerátů, provozovatel stránky (tedy společnost Futura a.s.) může získat příjem z reklamního rozpočtu konkurenčních stran. „Částka závisí na mnoha faktorech, včetně částky, kterou inzerent nabídne za zobrazení na stránkách – majitel stránek obdrží část toho, co inzerent zaplatí,“ upřesnila k tomu mluvčí českého zastoupení Google Lucie Felcmanová.

Ctibor Jappel, P.L.

L.P. 1990. Psal mi z USA spoluautor připravovane knížky ku vydání "Dobrý voják Wolf" Stuart Rawlings, že by nutně potřeboval fotku pana prezidenta a mojí maličkosti do knížečky, která má již vjítii a že kvůli tomu musí urychleně letecky do Prahy. Já z toho naštěný zrovna moc nebyl, arcíž knížečka měla být o mne a ne o V. H., ale Stuart mne ku focení nakonec v Praze přemluvil. Setkání s bývalým panem prezidentem se uskutečnilo ve velmi krátké době v Rybárně. Jak ješita zjistil, že se bude fotit do USA, schůzku značně urychlil. Rybárna je, čtenáři, malá restaurace přímo pod okny domu Václava Havla hned u břehu královského vodotoče Vltavského. V restauraci, která byla vyhrazena jen pro pana prezidenta, tam již seděl pan kancléř, osobní miláček Sašenka, který se po býv. člence KSČ paní R. Klimové stal velvyslancem v USA. Dále u stolu bylo několik přátel pana Havla a pár goril (StB) z jeho doprovodu. Václav se u stolu libezně usmíval a decentně lžičkou ujídal ze zmrzlínového poháru. Bylo na něm vidět, že mu chutná. Mr. Stuart udělal rychle pár snímků a objednal si kávu. Já peníze neměl a proto jsem vedle Havla seděl na suchu. Přítomná Olga, tedy jeho manželka, byla nadmíru spokojená, že manželek není zase ožratý jako dělo a tudíž mají v rodině velké svátce. Aby ne, když si svého opilce dobře hlídala, aby se jako ničeho, co zavánělo alkoholem nenapil. Václav si objednal už třetí zmrzku a opět na něm bylo vidět, že mu pohár s jahůdkou chutná. "No vidíš, Václave, že to jde i bez toho chlastu," chválila svého abstinujícího manžílka Oluška. Václav se mne ptal, co dělám a jak se vůbec mám. "Díky Tvému nařízení, Vašku: ze Wolf nesmí dostat žádnou práci v KC.OF, ani jinou funkci, se mám fakt blbě. Ale to asi víš, ne? Bydlím dál v přístřešku za Jedličárnou, v jedné malinké hygienicky závadné místnosti, a dál hážu lopatou uhlí do kotle." Tak jsem mu řekl popravdě, jak si náramně žiji. "Chceš snad,

Jiří Wolf

Organizační platforma libertinských komunistů

Konstruktivní část

Základním cílem bojujícího světa práce je pomocí revolučních prostředků založit svobodnou a rovnostářskou komunistickou společnost vycházející ze zásady: "od každého podle jeho schopností, každému podle jeho potřeb". Tato společnost se však nestane skutečností sama od sebe, jen silou sociálního ořtesu. Její uskutečnění bude výsledkem procesu sociální revoluce, který více či méně vyvolají a na jasnou cestu nasměrují organizované síly vítězné práce. Naším úkolem je již dnes začít vyznačovat tuto cestu a formulovat pozitivní, konkrétní problémy, se kterými se pracující setkají hned první den sociální revoluce, jejíž výsledek závisí na jejich správném vyřešení. Rozumí se samo sebou, že budování nové společnosti bude možné až po vítězství pracujících nad buržoazně kapitalistickým systémem a jeho představiteli. Je nemožné začít výstavbu nového hospodářství a nových společenských vztahů, dokud nebyla rozdrцена moc státu, který brání režim ztrocení, dokud dělníci a rolníci nezískali cíl revoluce - průmyslové a zemědělské hospodářství. Proto je naprosto prvním úkolem sociální revoluce rozbit státní budovu kapitalistického systému, vyvlastnit buržoazii a obecně všechny privilegované součásti mocenského systému a zcela prosadit vůli povstalých pracujících tak, jak ji vyjadřují základní principy sociální revoluce. Tento agresivní a ničivý aspekt revoluce slouží pouze jako prostředek k uvolnění cesty pozitivním úkolům, které jsou smyslem a podstatou sociální revoluce. Jsou to tyto úkoly:

- vyřešení problematiky průmyslové výroby země v duchu libertinského komunismu
- podobné řešení zemědělského problematiky
- řešení problematiky spotřeby.

Výroba

Protože si uvědomujeme tu skutečnost, že přemysl země je výsledkem úsilí několika generací pracujících a že různá průmyslová odvětví jsou navzájem úzce propojena, považujeme veškerou existující výrobu za jednu velkou dílnu výrobců, která zcela náleží všem pracujícím dohromady a nikomu individuálně. Výrobní mechanismus země je všeobjímající a patří celé pracující třídě. Tato teze určuje charakter a formy nové výroby. Taktéž bude všeobjímající a kolektivní v tom smyslu, že produkty vyráběné pracujícími budou patřit všem. Tyto výrobky, ať už jakéhokoli druhu, tvoří všeobecný zásobovací fond pro pracující, ze kterého každý, kdo se podílí na výrobě, dostane to, co potřebuje a všichni si budou v přístupu k němu rovni. Nový výrobní systém naprosto nahradí byrokracií a vykořisťování ve všech jejich podobách principem bratrské spolupráce a solidarity pracujících. Střední třída, která v moderní kapitalistické společnosti zůstává zprostedkující úlohu - obchod at. - se musí stejně jako buržoazie podílet na novém způsobu výroby a to za stejných podmínek jako všichni ostatní pracující. Pokud ne, pak se tyto třídy samy postaví mimo společnost práce. Nebudou žádní šéfové, ani podnikatelé, vlastníci či vlastníci jmenovaní státem (což je případ dnešního bolševického státu). Vedení podniků předá tuto novou výrobu administrativě, kterou si speciálně pro tento účel pracující vytvoří: dělnické sověty, závodní výbory nebo dělnické řízení návořen a závodů. Tyto orgány budou navzájem propojeny na úrovni komuny, okresu a nakonec všeobecného a federálního řízení výroby. Vybudované masami a vždy se nalézající pod jejich kontrolou a vlivem, budou tyto orgány neustále obnovovat a uskutečňovat myšlenku samosprávy, skutečné samosprávy prováděné lidovými masami. Sjednocená výroba, ve které výrobní prostředky i výrobky patří všem, které nahradila byrokracií principem bratrské spolupráce a zavedla rovná práva pro všechny lidi práce, výroba řízená orgány dělnické kontroly, které volí masy - to je první praktický krok na cestě k uskutečnění libertinského komunismu.

nutné pro život obyvatelstva. Zároveň ale budou mít rolníci dostatek, jakého se městům nebude dostávat. Libertinští komunisté nepochybují o vztazích vzájemné pomoci, které existují mezi dělníky z měst a venkovem. Domnívají se, že sociální revoluci lze provést jediné společným úsilím dělníků a rolníků. Proto je možné problematiku spotřeby během revoluce vyřešit pouze prostřednictvím těsné revoluční spolupráce mezi oběma druhy pracujících. Aby zahájila tuto spolupráci, musí městská dělnická třída poté, co se zmocní výroby, okamžitě začít dodávat venkovu to, co potřebuje k životu a snažit se jej vybatvit výrobky každodenní spotřeby, prostředky a náhradim pro kolektivní zemědělství. Míra solidarity, jakou dělníci projeví s potřebami rolníků, vyvolá zpětně u rolníků stejné gesto - poskytnou produkty své kolektivní práce městům. Dělnická a rolnická družstva budou základními orgány, které budou městům a venkovu zajišťovat jimi požadované potraviny a hospodářský materiál. Později budou tato družstva odpovídat za mnohem důležitější a trvalé funkce, zejména za dodávky všeho potřebného pro zajišťování a rozvíjení hospodářského i společenského života dělníků a rolníků a změni se na stále zásobovací orgány měst a venkova. Toto řešení problematiky zásobování umožňuje proletariátu vytvářet stálou zásobu dodávek, což bude mít blahodárný a rozhodující účinek na cestě k uskutečnění libertinského komunismu.

čelem se od této chvíle musíme zapojit do neustálé spolupráce mezi rolníky, která bude hájit kolektivní zemědělské hospodaření. Založení specificky libertinského rolnického svazu tomuto úkolu ztatelně pomůže. V tomto ohledu bude nesmírně důležitý technický pokrok, který umožní rozvoj zemědělství, ale i uskutečnění komunismu ve městech a především v průmyslu. Pokud nebudou dělníci ve vztahu k rolníkům jednat jednotlivě nebo jako izolované skupiny, ale jako celistvý komunistický kolektiv zahrnující všechna odvětví průmyslu a pokud budou mít navíc na zřeteli životně důležité potřeby venkova a pokud zároveň budou zásobovat každou vesnici věcmi každodenní potřeby, náhadim a stroji pro kolektivní obdělávání půdy, postřekí tak rolníky směrem ke komunistickému zemědělství.

individuálně. Natolik nakolik je půda nezciitelným a kolektivním vlastnictvím pracujících, už nemůže být nikdy kupována, ani prodávána, ani pronajímána, nemůže tedy sloužit jako prostředek vykořisťování něčí práce. I půda je určitou lidovou nebo obecní dílnou, kde obyčejní lidé vyrábí prostředky ke svému životu. Je však takovým druhem dílny, kde si každý pracující (rolník), díky určitým historickým podmínkám, zvyklí dělat svoji práci sám, nezávisle na ostatních svých brátech. Zatímco pro průmysl je v naší době zásadní a jediné možná kolektivní metoda práce, většina rolníků obdělává půdu samostatně. Proto až rolníci převzoum půdu a prostředky k jejímu využívání bez možnosti prodeje nebo pronajímání, nebude otázká forem jejího využití a metod jejího obdělávání (obecního nebo rodinného) okamžitě, zcela a s konečnou platností vyřešena tak jako v průmyslovém sektoru.

Zpočátku budou pravděpodobně využívány obě metody. Budou to revoluční rolníci, kdo sám vytvoří konečný způsob obdělávání a využívání půdy. V této otázce není možný jakýkoli tlak zvenčí. Protože se však domníváme, že jediné komunistická společnost, v jejímž jménu bude konec konců sociální revoluce provedena, zbavuje pracující otroctví a vykořisťování a dává jim úplnou svobodu a rovnost, a protože rolníci tvoří velkou většinu obyvatelstva (v období, o kterém mluvíme, je to v Rusku skoro 85%) a zemědělský režim, který vytvoří, bude tedy rozhodujícím faktorem v osudu revoluce, a protože nakonec soukromé hospodaření v zemědělství vede, stejně jako soukromý průmysl, k obchodu, hromadění, soukromému vlastnictví a k obnovení kapitálu, bude naší povinností dělat od této chvíle vše pro to, abychom zajistili kolektivistické řešení zemědělské problematiky. Za tímto účelem se od této chvíle musíme zapojit do neustálé spolupráce mezi rolníky, která bude hájit kolektivní zemědělské hospodaření. Založení specificky libertinského rolnického svazu tomuto úkolu ztatelně pomůže. V tomto ohledu bude nesmírně důležitý technický pokrok, který umožní rozvoj zemědělství, ale i uskutečnění komunismu ve městech a především v průmyslu. Pokud nebudou dělníci ve vztahu k rolníkům jednat jednotlivě nebo jako izolované skupiny, ale jako celistvý komunistický kolektiv zahrnující všechna odvětví průmyslu a pokud budou mít navíc na zřeteli životně důležité potřeby venkova a pokud zároveň budou zásobovat každou vesnici věcmi každodenní potřeby, náhadim a stroji pro kolektivní obdělávání půdy, postřekí tak rolníky směrem ke komunistickému zemědělství.

nutné pro život obyvatelstva. Zároveň ale budou mít rolníci dostatek, jakého se městům nebude dostávat. Libertinští komunisté nepochybují o vztazích vzájemné pomoci, které existují mezi dělníky z měst a venkovem. Domnívají se, že sociální revoluci lze provést jediné společným úsilím dělníků a rolníků. Proto je možné problematiku spotřeby během revoluce vyřešit pouze prostřednictvím těsné revoluční spolupráce mezi oběma druhy pracujících. Aby zahájila tuto spolupráci, musí městská dělnická třída poté, co se zmocní výroby, okamžitě začít dodávat venkovu to, co potřebuje k životu a snažit se jej vybatvit výrobky každodenní spotřeby, prostředky a náhradim pro kolektivní zemědělství. Míra solidarity, jakou dělníci projeví s potřebami rolníků, vyvolá zpětně u rolníků stejné gesto - poskytnou produkty své kolektivní práce městům. Dělnická a rolnická družstva budou základními orgány, které budou městům a venkovu zajišťovat jimi požadované potraviny a hospodářský materiál. Později budou tato družstva odpovídat za mnohem důležitější a trvalé funkce, zejména za dodávky všeho potřebného pro zajišťování a rozvíjení hospodářského i společenského života dělníků a rolníků a změni se na stále zásobovací orgány měst a venkova. Toto řešení problematiky zásobování umožňuje proletariátu vytvářet stálou zásobu dodávek, což bude mít blahodárný a rozhodující účinek na cestě k uskutečnění libertinského komunismu.

čelem se od této chvíle musíme zapojit do neustálé spolupráce mezi rolníky, která bude hájit kolektivní zemědělské hospodaření. Založení specificky libertinského rolnického svazu tomuto úkolu ztatelně pomůže. V tomto ohledu bude nesmírně důležitý technický pokrok, který umožní rozvoj zemědělství, ale i uskutečnění komunismu ve městech a především v průmyslu. Pokud nebudou dělníci ve vztahu k rolníkům jednat jednotlivě nebo jako izolované skupiny, ale jako celistvý komunistický kolektiv zahrnující všechna odvětví průmyslu a pokud budou mít navíc na zřeteli životně důležité potřeby venkova a pokud zároveň budou zásobovat každou vesnici věcmi každodenní potřeby, náhadim a stroji pro kolektivní obdělávání půdy, postřekí tak rolníky směrem ke komunistickému zemědělství.

Jinými slovy, orgán na obranu revoluce, který je odpovědný za boj proti kontrarevoluci na hlavních vojenských frontách i na vnitřní frontě (buržoazní spiknutí, příprava kontrarevolučních akcí), bude zcela spadat do jurisdikce výrobních organizací dělníků a rolníků, kterým bude podřízen a které budou udávat jeho politický směr.

Poznamenáváme, že aekoliv by armáda měla být řízena v souladu s principy libertinského komunismu, to samota o sobě by neměla být považována za věc principů. Je jen pouhým důsledkem vojenské strategie v revoluci, strategickým opatřením, ke kterému jsou pracující fatálně přitoceni samotným procesem občanské války. Toto opatření však musí přitahovat naši pozornost již dnes. Musíme je pečlivě studovat, abychom se vyhnuli nenapravitelným nezdarům během práce na ochraně a obraně revoluce, neboť nezdarý v občanské válce by mohly být katastrofou pro výsledek celé sociální revoluce.

Organizační platforma libertinských komunistů

„Není dobré očekávat za svoje zápsy nějakou odměnu. Odměnou je samotný zápas, ne to, co se nám získá. I když nemůžeme čekat, že člověk poráží absurditu tohoto světa, pokusit se o to musí. To je morálka, to je náboženství, to je umění, to je život.“

Phil Ochs